

Súd: Okresný súd Svidník
Spisová značka: 2C/222/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8614205335
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Tvrdíková
ECLI: ECLI:SK:OSSK:2015:8614205335.4

Rozhodnutie

Okresný súd Svidník, samosudca JUDr. Mária Tvrdíková, v právnej veci žalobkyne Z. C., nar. XX.X.XXXX, bytom I. XX, XXX XX L., zastúpená advokátkou JUDr. Annou Lažovou, Sov. Hrdinov 200/533, 089 01 Svidník, proti žalovanému PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, zastúpený Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, o zrušenie rozhodcovského rozsudku takto

rozhodol:

I. Z r u š u j e rozhodcovský rozsudok Slovenského arbitrážneho súdu zriadený spoločnosťou Slovak arbitration court, s.r.o., Križná 56, 823 08 Bratislava sp. zn. 276/06/14 zo dňa 8.8.2014.

II. O d k l a d á vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku Slovenského arbitrážneho súdu zriadeného spoločnosťou Slovak arbitration court, s.r.o., Križná 56, 823 08 Bratislava sp. zn. 276/06/14 zo dňa 8.8.2014.

III. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyňi trovy konania v sume 480,54 Eur na účet jej právneho zástupcu JUDr. Anny Lažovej, č. účtu XXXXXXXXXX/XXXX, VS: XXXXXX do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

IV. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť súdny poplatok v sume 99,50 Eur na účet Okresného súdu Svidník do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobkyňa sa podanou žalobou proti žalovanému domáhala zrušenia rozhodcovského rozsudku Slovenského arbitrážneho súdu, zriadeného spoločnosťou Slovak arbitration court s.r.o., Križna 56, Bratislava. sp. zn. 276/06/14 z 8.8.2014 a zároveň odloženia vykonateľnosti predmetného rozhodcovského rozsudku.

Žalobu odôvodnila tým, že na internete zistila, že v prípade rozhodcovských zmlúv súdy judikovali ich nezákonnosť, pričom ide o zmluvu, ako je jej. V jej prípade si tiež nevyjednala rozhodcu. Rozhodcovská zmluva bola už vopred naformulovaná v podobe predtlačeneho formulára. Miesto rozhodcovského konania si jednako jednostranne stanovil dodávateľ. Rozhodcovská zmluva je neprijateľná aj z dôvodu, že ak rozhodcovské konanie vyvolá dodávateľ, tak ona sa už musí nezvratne mu podrobiť a tak riešiť svoj spor pred rozhodcom, ktorý je pre ňu nepredvídateľný a má vážne pochybnosti o objektívnosti a nestrannosti rozhodcovského procesu. Taktiež pravidlá rozhodcovského konania sú nedostatočne transparentné pre priemerný subjekt práva. Spotrebiteľská vec je subjektívne ako aj objektívne nearbitrabilná a túto skutočnosť dodávateľ v zmluvne dostatočne nezohľadnil. Plnenie, ktoré sa vymáha, bolo priznané v súkromno - právnom procese na základe absolútne neplatnej rozhodcovskej zmluvy. Neprijateľná zmluvná podmienka spôsobuje hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa a prieči sa dobrým mravom. Ak rozhodcovské konanie prebehlo na základe

neplatnej rozhodcovskej doložky, tak aj nový kvalifikovaný záväzok, ktorý mal vzísť z takéhoto vadného súkromno - právneho procesu tu nie je súladný s imperatívom dobrých mravov. Rozhodca ignoroval predpisy určené na ochranu spotrebiteľa a to je dôvod na zrušenie rozhodcovského rozsudku. Nekalosť rozhodcovskej doložky vyplýva najmä zo vzdialenosti a nutnosti podrobiť sa rozhodcovskému konaniu, ak skôr začne konanie pred rozhodcom, čo sa fakticky za netransparentných podmienok stalo. Po zrušení rozsudku by sa musela podrobiť konaniu o pôvodnej žalobe. V prípade konania pred súdom by ako spotrebiteľ mala možnosť vybrať súd v jej bydlisku. Nikto jej s odbornou starostlivosťou nevysvetlil dôsledky podpísania rozhodcovskej zmluvy a bol to v podstate diktát zamestnanca spoločnosti PROFI CREDIT. Nebolo jej dané na výber, ale hlavne, nebola poučená o tom, že túto rozhodcovskú zmluvu nie je povinná podpísať.

Žalovaný vo vyjadrení k žalobe zo dňa 22.1.2015 uviedol, že právomoc rozhodcovského súdu bola daná uzavretím samostatnej rozhodcovskej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX, a rozhodcovská zmluva nie je súčasťou žiadnej zmluvy a nie je ani zmluvou vedľajšou. Rozhodcovská zmluva nebola podmienkou uzavretia zmluvy o revolvingovom úvere, čo vyplýva z bodu 2 rozhodcovskej zmluvy, ale aj z práva na jednostranné odstúpenie od nej. Je samostatným právnym úkonom, ktorého uzavretie je možnosťou, ale nie povinnosťou. Pri

2C/222/2014-107

-3-

odstúpení od rozhodcovskej zmluvy by bez ohľadu na (ne)súhlas veriteľa došlo k jej zániku a to bez vplyvu na ďalšie trvanie samotnej zmluvy o revolvingovom úvere. Žalobca teda mohol nepristúpiť na uzavretie rozhodcovskej zmluvy resp. aj jednostranne dosiahnuť zánik takejto dohody a to v oboch prípadoch, bez vplyvu na uzavretie, resp. existenciu (hlavnej) zmluvy o revolvingovom úvere. Je nesporným, že vlastným úkonom mohol ovplyvniť existenciu rozhodcovskej zmluvy a teda aj obsah vzájomného vzťahu s oprávneným. Rozhodcovská zmluva spĺňa preto charakter individuálneho ustanovenia a nemôže byť preto neprijateľnou podmienkou. Je nepravdivým tvrdenie žalobcu ohľadne poučenia, resp. nepoučenia o dôsledkoch a význame rozhodcovskej zmluvy. Rozhodcovská zmluva obsahuje výslovné poučenie o význame a účinkoch jej uzavretia v bode 3. Žalovaný ďalej uviedol, že aj ochrana spotrebiteľa má svoje limity, ktoré sú určené predpokladom, že spotrebiteľ bude s ohľadom na jemu dostupné informácie (ktoré ma objektívne k dispozícii v tomto prípade spomenuté body 2 a 3 rozhodcovskej zmluvy), zvažovať svoje úkony a konať obozretne. Rozhodcovská zmluva popritom, že je individuálnym dojednaním, by nespĺňala ani definíciu neprijateľnej podmienky podľa § 53 ods. 1, resp. ods. 4 písm. r/ Občianskeho zákonníka. Rozhodcovská zmluva ani žiadnu neprijateľnú podmienku neobsahuje, ani sama takouto podmienkou nie je. Poukázal na skutočnosť, že žalobca sa nemôže dovolávať vlastnej ľahkovážnosti pri uzavretí zmluvy o revolvingovom úvere, spočívajúcej v neprečítaní všetkých ustanovení zmluvy. Zmluva je písaná v objektívne čitateľnom type a veľkosti písma, to sa týka aj rozhodcovskej zmluvy, ako aj zmluvných dojednaní. Pokiaľ ide o zhoršenie postavenia žalobcu vzhľadom na miesto rozhodcovského konania, uviedol, že rozhodcovské konanie je ex lege v zásade písomné. Súčasne poukázal na to, že písomné je aj konanie pred súdom, napr. pri vydaní platobného rozkazu, zmenkového platobného rozkazu a tak isto ide o sporové konania. Písomná forma konania však neznamená žiadny zásah do práv jeho účastníka, nakoľko svoje argumenty môže vždy uplatniť písomne (v žalobnej odpovedi, žiadosťou o preskúmanie rozhodcovského rozsudku a napokon aj žalobou na zrušenie rozhodcovského rozsudku). Žalobca mal možnosť rozhodcovskú zmluvu neuzavrieť v čase jej podpisu bez vplyvu na poskytnutie úveru a rovnako mal možnosť od tejto zmluvy jednostranne odstúpiť bez uvedenia akéhokoľvek dôvodu, čo však neurobil. Z uvedených dôvodov preto žiadal žalobu zamietnuť.

Na prejednanie veci samej súd nariadil pojednávanie, na ktoré sa žalovaný, ani jeho právny zástupca nedostavili a svoju neúčast' ospravedlnili s prihliadnutím na zásadu hospodárnosti súdneho konania, ako aj nezvyšovania nákladov a hotových výdavkov s ním spojených. Zároveň súhlasil s rozhodnutím ich neprítomnosti. Preto súd prejednal a rozhodol na pojednávaní v neprítomnosti žalovaného a jeho právneho zástupcu v súlade ustanovením § 101 ods. 2 O.s.p.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalobkyne ako aj listinnými dôkazmi a to žalobou o zrušenie rozhodcovského rozsudku, žiadosťou o poskytnutie revolvingového úveru, rozhodcovským rozsudkom Slovenského arbitrážneho súdu zriadený spoločnosťou

2C/222/2014-108

Slovak arbitration court s.r.o, sp. zn. 276/06/14 zo dňa 8.8.2014, vyjadrením žalovaného k žalobe zo dňa 22.1.2015, výpisom z účtu č. XXXXXXXXXXX/XXXX, žiadosťou o poskytnutie revolvingového úveru zo dňa 22.11.2012, rozhodcovskou zmluvou č. XXXXXXXXXXX zo dňa 22.11.2012, oznámením veriteľa o schválení úveru dlžníkovi zo dňa 22.11.2012, zmluvnými dojednaniami Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFI CREDIT SLOVAKIA s.r.o. a zistil tento skutkový stav:

Žalovaný uzavrel so žalobkyňou dňa 22.11.2012 zmluvu o revolvingovom úvere, č. XXXXXXXXXXX, na základe ktorej poskytol žalovaný (ako veriteľ) žalobkyni (ako dlžníkovi) úver vo výške 1.500,- Eur, pričom žalobkyňa sa zaviazala splatiť tento úver v mesačných splátkach vo výške 80,37,- Eur v počte 42 splátok. Mesačná splátka bola splatná 15. dňa v mesiaci. Ročná úroková sadzba bola vo výške 70,01 % a celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť, bola vo výške 3.375,53 Eur.

V ten istý deň, dňa 22.11.2012 bola zmluvnými stranami podpísaná aj rozhodcovská zmluva č. XXXXXXXXXXX, z ktorej vyplýva (bod 5), že akékoľvek spory, nezrovnalosti, alebo nároky medzi zmluvnými stranami vyplývajúce alebo súvisiace s ustanoveniami zmluvy o revolvingovom úvere s porušením, ukončením či neplatnosťou zmluvy o revolvingovom úvere budú riešené cestou príslušného súdu v súdnom konaní, alebo v rozhodcovskom konaní pred niektorým z nasledujúcich stálych rozhodcovských súdov podľa rokovacieho poriadku týchto stálych rozhodcovských súdov: Slovenský arbitrážny súd zriadený spoločnosťou Slovak arbitration court s.r.o, IČO: 44 130 481 so sídlom Krížna 56, 821 08 Bratislava a Victoria rozhodcovský súd v Banskej Bystrici, zriadený pri Victoria Legal Arbitrator s.r.o., IČO: 44 826 460, so sídlom Zvolenská cesta 37, 974 01 Banská Bystrica. Výber rozhodcovského súdu, ktorý bude oprávnený vec prejednať a rozhodnúť, spočíva na zmluvnej strane podávajúcej žalobný návrh.

Tak zmluva o úvere, ako aj rozhodcovská zmluva boli zmluvami formulárovými - vytvorenými žalovaným (veriteľom) na predtlačenom formulári, do ktorého boli len rukou, príp. strojom dopísané údaje (v prípade rozhodcovskej zmluvy len číslo rozhodcovskej zmluvy, údaje žalobkyne a dátum a miesto podpisu zmluvy). O tom, že ide o zmluvy formulárové, svedčí aj označenie tlačív v pravom dolnom rohu ako „verzia platná 1.11.2012“.

Z rozhodcovského rozsudku Slovenského arbitrážneho súdu zriadený spoločnosťou Slovak arbitration court s.r.o, so sídlom Krížna 56, 821 08 Bratislava, rozhodcu JUDr. Mareka Morochoviča, sp.zn. 276/06/14 zo dňa 8.8.2014 súd zistil, že predmetným rozhodcovským rozsudkom bola žalobkyňa (v pozícii žalovaného) zaviazaná zaplatiť žalovanému (v pozícii žalobcu) istinu vo výške 2.811,39 Eur, zmluvnú pokutu vo výške 0,04 % denne a úrok z omeškania vo výške 1,15 % ročne zo sumy 80,37 Eur od 16.1.2013 do 20.1.2013, zo sumy 80,37 Eur od 16.2.2013 do 19.2.2013, zo sumy 80,37 Eur od 16.3.2013 do 20.3.2013, zo sumy 80,37 Eur od 16.4.2013 do 12.5.2013, zo sumy 78,81 Eur od 2C/222/2014-109

-5-

16.5.2013 do 19.5.2013, zo sumy 78,81 Eur od 16.6.2013 do 19.6.2013, zo sumy 78,81 Eur od 16.11.2013 do zaplataenia, zo sumy 80,37 Eur od 16.12.2013 do zaplataenia, zo sumy 80,37 Eur od 16.1.2014 do zaplataenia, zo sumy 80,37 Eur od 16.2.2014 do zaplataenia, zo sumy 2.491,47 Eur od 20.2.2014 do zaplataenia tak, že tento úrok z omeškania a táto zmluvná pokuta spolu neprevýšia sumu 1.500,- Eur a odo dňa nasledujúceho po dni, v ktorom celková suma tohto úroku z omeškania a tejto zmluvnej pokuty dosiahne sumu 1.500,- Eur len 5,25 % ročný úrok z omeškania zo sumy 2.811,39 Eur do zaplataenia, trovy rozhodcovského konania vo výške poplatku za rozhodcovské konanie 32,40 Eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 429,30 Eur.

Rozhodcovský súd svoju právomoc na konanie o rozhodnutie vo veci vyvodil z rozhodcovskej zmluvy uzatvorenej dňa 22.11.2012 medzi žalobkyňou a žalovaným. Z kópie predloženej doručenky rozhodcom JUDr. Marekom Morochovičom súd zistil, že rozhodcovský rozsudok bol žalobkyni doručený dňa 12.9.2014.

Žalobkyňa vo svojej výpovedi uviedla, že v čase, keď uzatvárala predmetnú zmluvu o úvere, pracovala vo firme SVIK, pričom poberala minimálny príjem. Manžel nepracoval, preto navštívila pobočku žalovaného,

kde jej bolo povedané, že môže zobrať úver až do výšky 1.500,- Eur. Pretože peniaze rýchlo potrebovala, tak s tým súhlasila. Pracovníčka zmluvu podpísala a papiere jej dala podpísať. Asi 4 krát alebo 5 krát papiere podpísala. Pracovníčka jej povedala, že sú to zmluvy. To, že podpísala aj rozhodcovskú zmluvu, nie len zmluvu o úvere, tak to nevedela. Pracovníčka jej vôbec nevysvetlila, že v prípade, ak vznikne nejaký spor, kto to bude rozhodovať. Nemala vôbec vedomosť o tom, čo rozhodcovský súd znamená a pri podpisovaní písomnosti v podstate nečítala. Bolo jej povedané, že z poskytnutej sumy jej stiahnu 200,- alebo 300,- Eur a zvyšné peniaze jej boli zaslané na účet č. 0621286240/0900. Keď bola zamestnaná, predmetný úver splácala. Následne ochorela a v súčasnej dobe poberá invalidný dôchodok vo výške 260,- Eur. V súčasnej dobe úver spláca splátkami vo výške 41,- Eur od decembra 2014. Keby bola pracovala, úver by splatila, avšak ochorela a mala príjem iba vo výške 180,- Eur.

Podľa § 40 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní v znení účinnom ku dňu podania žaloby 1.10.2014 (ďalej len „ZoRK“) účastník rozhodcovského konania sa môže žalobou podanou na príslušnom súde domáhať zrušenia tuzemského rozhodcovského rozsudku, len ak:

- a/ rozhodcovský rozsudok bol vydaný vo veci, ktorá nemôže byť predmetom rozhodcovského konania (§ 1 ods. 3),
- b/ rozhodcovský rozsudok bol vydaný vo veci, o ktorej už predtým právoplatne rozhodol súd alebo sa o nej právoplatne rozhodlo v inom rozhodcovskom konaní,
- c/ jeden z účastníkov rozhodcovského konania popiera platnosť rozhodcovskej zmluvy,

2C/222/2014-110

-6-

- d/ sa rozhodlo o veci, na ktorú sa rozhodcovská zmluva nevzťahovala, a účastník rozhodcovského konania túto okolnosť v rozhodcovskom konaní namietal,
- e/ účastník rozhodcovského konania, ktorý musí byť zastúpený zákonným zástupcom, nebol takto zastúpený alebo v mene účastníka rozhodcovského konania vystupovala osoba, ktorá nebola na to splnomocnená a jej úkony neboli ani dodatočne schválené,
- f/ sa na vydaní rozhodcovského rozsudku zúčastnil rozhodca, ktorý bol rozhodnutím podľa § 9 vylúčený pre predpojatosť alebo ktorého vylúčenie účastník rozhodcovského konania pred vydaním rozhodcovského rozsudku nie zo svojej viny nemohol dosiahnuť,
- g/ bola porušená zásada rovnosti účastníkov rozhodcovského konania (§ 17),
- h/ sú dôvody, pre ktoré možno žiadať o obnovu konania podľa osobitného zákona, alebo
- i/ bol rozhodcovský rozsudok ovplyvnený trestným činom rozhodcu, účastníkov konania alebo znalca, za ktorý bol právoplatne odsúdený,
- j/ pri rozhodovaní boli porušené všeobecne záväzné právne predpisy na ochranu práv spotrebiteľa.

Podľa § 41 ods. 1 ZoRK, žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku možno podať v lehote 30 dní odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku účastníkovi rozhodcovského konania, ktorý podáva žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku. Ak účastník rozhodcovského konania požiadal o opravu rozhodcovského rozsudku podľa § 36, lehota začína plynúť od doručenia rozhodnutia o oprave rozhodcovského rozsudku.

Podľa § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka účinnom ku dňu uzavretia úverovej zmluvy, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 1 až 3 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú

hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné

2C/222/2014-111

-7-

ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 4 písm. r/ Občianskeho zákonníka, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré vyžadujú v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1 až 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný.

Podľa § 544 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda. Zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

Z obsahu spisu súd zistil, že žalobkyňa podala žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku v zákonnej 30 dňovej lehote podľa § 41 ods. 1 ZoRK. Rozhodcovský rozsudok bol žalobkyni doručený dňa 12.9.2014 a žaloba o zrušenie rozhodcovského rozsudku bola podaná na súd dňa 1.10.2014.

Žalobkyňa namietala platnosť rozhodcovskej zmluvy ako dôvod pre zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa § 40 ods. 1 písm. c/ ZoRK. Žalovaný vo svojom písomnom

2C/222/2014-112

-8-

vyjadrení konštatoval, že rozhodcovská zmluva bola uzatvorená vo forme osobitnej zmluvy, ktorá obsahuje dojednanie v zmysle § 3 ods. 1 Zákona o rozhodcovskom konaní, poučenie o význame a dôsledkoch jej uzavretia, o práve od danej zmluvy odstúpiť a o tom, že nejde o podmienku uzavretia.

Z obsahu úverovej zmluvy nie je možné vyvodiť, že by žalobkyňa pri jej uzatváraní a plnení konala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Žalobkyňa je fyzickou osobou, nepodnikateľom, pričom súčasťou zmluvy je aj prehlásenie žalobkyne, že finančné prostriedky sú jej poskytnuté na kúpu/opravu auta. Preto zmluva o úvere, ako aj rozhodcovská zmluva sú zmluvami spotrebiteľskými, nakoľko pri uzatváraní a plnení týchto zmlúv konal žalovaný ako dodávateľ v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti a žalobkyňa ako spotrebiteľ (§ 52 Občianskeho zákonníka).

Rozhodcovská zmluva uzavretá so spotrebiteľom, ak má byť právom akceptovateľná, ako prejav zmluvnej autonómie, musí byť výsledkom slobodnej vôle oboch zmluvných strán. Slobodná vôľa

vyžaduje informácie o možnosti voľby medzi viacerými riešeniami a informácie o tom, čo tá ktorá voľba konkrétne znamená (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu SR vo veci 6MCdo/9/2012). Žalovaný si v tomto smere dôkazne bremeno nesplnil. Kvalifikačným kritériom pre záver, že nejde o individuálne vyjednanú zmluvnú podmienku je stav, ak zmluvné podmienky boli vopred pripravené a nebolo možné meniť ich obsah, čo je daný prípad. Súdna kontrola dopadá aj za stavu, že zmluvný vzťah hlavný a vedľajší bol vyjadrený v samostatných listinách. Niet dôvod vylúčiť súdnu kontrolu formulárovej zmluvy len preto, že je na samostatnej listine a nebola hodnoverne preukázaná vôľa spotrebiteľa individuálne vyjednať, aby prípadné spory riešil rozhodca (v danej veci predformulovaný na tlačive dodávateľa). Inak by aj napríklad záložné zmluvy, ktoré sa nachádzajú na „sólo“ tlačivách, boli vylúčené zo súdnej kontroly. Podstatou individuálne nevyjednanej zmluvnej klauzuly je skutočnosť, že bola vopred dodávateľom naformulovaná bez možnosti zmeny jej obsahu, a to je práve aj prípad typových rozhodcovských zmlúv, ktoré sa predkladajú spotrebiteľom na podpis a majú vyvolať dojem, že si ich vyžiadali spotrebiteľia. Súčasťou rozhodcovskej zmluvy je aj ustanovenie v bode 7, možnosť odstúpenia od tejto zmluvy aj bez uvedenia dôvodu do 14 kalendárnych dní od uzavretia tejto zmluvy. Od spotrebiteľa však nemožno spravodlivo žiadať, aby využil svoje právo na odstúpenie od zmluvy, ktorej uzavretie ani primárne nesledoval (bola mu predložená popri „hlavnej“ zmluve o úvere, ktoré možno označiť za predmet jeho záujmu), ak nerozumie obsahu tejto zmluvy pre neposkytnutie dostatočného vysvetlenia zo strany dodávateľa a navyše, ak ju uzavrel v čase, keď medzi účastníkmi zmluvného vzťahu nebol spor, z ktorého by hrozilo využitie rozhodcovskej zmluvy pre stanovenie orgánu, ktorý by mal spor riešiť. Žalovaný tak ako dodávateľ neunesol dôkazné bremeno toho, že žalobkyňa ako spotrebiteľ poučil o dôsledkoch uzatvorenia rozhodcovskej zmluvy (zakomponovanie takéhoto prehlásenia do formulárovej zmluvy pomerne malým písmom).

2C/222/2014-113

-9-

Zároveň súd dodáva, že rozhodcovská zmluva bola žalobkyňou (spotrebiteľom) podpísaná v rovnaký deň, ako zmluva o úvere, t.j. dňa 22.11.2012 a teda nie v čase vyššej bdelosti po vzniku sporu, ale už na samom začiatku zmluvného vzťahu, kedy jej žalobkyňa nemusela prikladať vyšší význam, pretože nepochybne vôľa žalobkyne primárne smerovala k uzavretiu zmluvy o úvere a získaniu úveru. To len umocňuje tvrdenie žalobkyne vo svojej výpovedi, že úverovú zmluvu podpisovala na to, aby mohla čím skôr dostať finančné prostriedky, ktoré potrebovala.

O zmluvnú podmienku, ktorá vyžaduje, aby spotrebiteľ riešil spory výlučne v rozhodcovskom konaní ide aj vtedy, ak síce spotrebiteľ podľa nej má možnosť vybrať si medzi rozhodcovským a štátnym súdom, ale ak by podľa tejto podmienky začalo rozhodcovské konanie na návrh dodávateľa, spotrebiteľ by bol nútený nezvratne sa podrobiť rozhodcovskému konaniu.

Pokiaľ ide o tzv. nevýhradnú rozhodcovskú doložku v znení, ako je formulovaná aj v prejednávanej veci, tak možnosť voľby spotrebiteľa je len iluzórna, pretože takmer s pravidelnosťou podávajú rozhodcovské žaloby veritelia, čo možno odôvodniť aj rozsahom nárokov plynúcich zo štandardne formulovanej zmluvy (poskytnutím úveru zo strany dodávateľa spotrebiteľovi sú spravidla povinnosti dodávateľa plynúce zo zmluvy splnené, a tak povinnosti, ktoré môžu byť predmetom prípadnej žaloby, sú povinnosti súvisiace s plnením na strane spotrebiteľa).

Záver o neprijateľnosti rozhodcovskej zmluvy súd vidí tiež v geografickom faktore v zmysle judikatúry. Neprimeraná vzdialenosť od miesta rozhodcovského konania je skutočnosťou, ktorá má odradzujúce účinky pre spotrebiteľa. Vo vzťahu k uplatňovaniu práva. Už len samotná vzdialenosť cca 450 km (Hunkovce - Bratislava) na rozhodcovské konanie je odradzujúca (rozsudok súdneho dvora EÚ C-240/98 - C-244/98 Oceano Grupo Editorial). Na tom nič nemení ani skutočnosť, že vo veci bolo rozhodnuté rozhodcovským súdom bez nariadenia pojednávania, čo pripúšťa aj Občiansky súdny poriadok. Občianske súdne konanie ale priznáva účastníkom aj také práva, ktoré sú dostupnejšie účastníkovi (spotrebiteľovi), ak je sídlo orgánu rozhodujúceho o jeho právach a povinnostiach (súdu) z hľadiska dostupnosti bližšie k jeho bydlisku. Takýto účastník napríklad môže bez zvýšených výdavkov na cestovné sa oboznámiť s obsahom spisu jeho štúdiom, realizovať procesné podania priamo na súde (bez výdavkov na poštovné) na jeho podateľni a podobne.

Súd teda zistil dôvody pre zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa § 40 ods. 1 písm. c/ zákona o rozhodcovskom konaní.

Ako už bolo uvedené, súd zistil, že rozhodcovský rozsudok bol žalobkyni doručený dňa 12.9.2014 a to vo forme skráteného konania s odkazom na § 25 ods. 10 rokovacieho

2C/222/2014-114

-10-

poriadku Slovenského arbitrážneho súdu (bez jej vyjadrenia) s poučením, že žalobkyňa sa môže k žalobnému návrhu a rozhodcovskému rozsudku vyjadriť formou žalobnej odpovede do 15 dní od jeho doručenia. Ak v nej uvedie, že uplatnený nárok neuznáva, rozhodcovský rozsudok sa zrušuje a rozhodcovský súd pokračuje ďalej v konaní. Taktiež bola poučená, že ak nevyužije svoje právo na žalobnú odpoveď, môže podať v lehote 30 dní odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku žalobu na príslušnom súde o zrušenie rozhodcovského rozsudku.

V tzv. „skrátenom konaní“ podľa Občianskeho súdneho poriadku nemôže súd rozhodnúť spor zo spotrebiteľskej zmluvy, ak žalovaným je spotrebiteľ a zmluva obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky (§ 172 ods. 9 Os.p.). V prejedávanej veci rozhodcovský súd rozhodcovským rozsudkom priznal žalovanému z dôvodu omeškania žalobkyne popri sebe jednak úrok z omeškania a jednak zmluvnú pokutu, ktorá bola vo výške 0,04 % denne, t.j. 14,6 % ročne. Dojednanie o zmluvnej pokute nebolo súčasťou zmluvy o úvere, ale len zmluvných dojednaní zmluvy o úvere (bod 14.1), ktoré neboli zmluvnými stranami podpísané, čím nebola splnená zákonom vyžadovaná písomná forma dojednania o zmluvnej pokute (§ 544 Občianskeho zákonníka). Rozhodcovský súd nerešpektovaním vyššie uvedeného ustanovenia a priznaním uvedeného nároku rozhodcovským rozsudkom porušil všeobecne záväzné právne predpisy na ochranu práv spotrebiteľa, čo zakladá dôvod na zrušenie rozhodcovského rozsudku aj podľa § 40 ods. 1 písm. j/ ZoRK.

Z uvedených dôvodov preto súd žalobe vyhovel a rozhodcovský rozsudok zrušil. Zároveň odložil aj vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku.

O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p. Žalovaný bol neúspešný a úspešnej žalobkyňi bola priznaná náhrada trov konania, ktorá pozostáva z hotových výdavkov jej advokáta v zmysle ustanovení vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov. Bola priznaná odmena za dva úkony právnej pomoci po 61,87 Eur (§ 10 ods. 2 AT) a to prevzatie a príprava zastúpenia dňa 17.9.2014 (§ 13a ods. 1 písm. a/ AT), podanie žaloby dňa 11.10.2014 (§ 13a ods. 1 písm. c/ AT), za štyri úkony právnej pomoci po 64,53Eur (§ 10 ods. 2 AT) a to za zastúpenie na pojednávaní dňa 30.3.2015 a 4.11.2015 (§ 13a ods. 1 písm. d/ AT), písomné vyjadrenie zo dňa 7.4.2015 a 22.9.2015 (§ 13a ods. 1 písm. c/ AT), dva úkony právnej pomoci po 16,13 Eur (§ 10 ods. 2 a § 14 ods. 5 AT), za zastúpenie na pojednávaní dňa 27.5.2015 a 16.9.2015 (§ 13a ods. 1 písm. d/ AT). Ďalej bol priznaný režijný paušál 2 x 8,04 Eur a 6 x 8,39 Eur. Celkom boli priznané trovy konania v sume 480,54 Eur.

Povinnosť žalovaného zaplatiť trovy konania žalobkyňi na účet jej právneho zástupcu vyplýva z ustanovenia § 149 ods. 1 O.s.p.

Žalobkyňa je v konaní osobne oslobodená od platenia súdneho poplatku podľa § 4 ods. 2 písm. za/ zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra
2C/222/2014-115
-11-

trestov (ďalej len „zákon o súdnych poplatkoch“). Podľa ustanovenia § 2 ods. 2 zákona s súdnych poplatkoch súd uložil žalovanému zaplatiť súdny poplatok z návrhu na zrušenie rozhodcovského rozsudku vo výške 99,50 Eur na účet OS Svidník, položka č. I/1 písm. b/ sadzobníka súdnych poplatkov, nakoľko žalobkyňa bola vo veci úspešná.

Poučenie:

P O U Č E N I E : Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní .....od doručenia jeho písomného vyhotovenia na Krajský súd v Prešove .....cestou tunajšieho súdu.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napád v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje na nesprávny

a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže .....odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 .....O.s.p.).

2C/222/2014-116

-12-

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) v znení neskorších predpisov.

Vo Svidníku dňa 4. novembra 2015

JUDr. Mária Tvrdíková
samosudca